

Veseli na snegu

Ni več redkost organizirano zimovanje predšolskih in šolskih otrok, saj so nekajletne izkušnje potrdile potrebnost in namen teh dejavnosti. Mnogim staršem je s takšnimi oblikami preživljanja šolskih počitnic njihovih šolarjev odvzeto kar precejšnje breme: odpadajo skrbi, kam z otrokom, medtem ko so starši zaposleni, kaj storili, da bi bile počitnice čim bolj pestre, zabavne, vesele... Že malčkom nudijo vzgojno varstvene organizacije veliko tega v obliki letovanj in zimovanj, pa tudi osnovne šole in razna društva ne zaostajajo za njimi.

Eno aktivnih in dobro organiziranih društev, ki jim te oblike preživljanja prostega časa niso tuje, je tudi TVD Partizan Narodni dom, ki ima prostore v KS Tabor. Prvo zimovanje so organizirali leta 1976 v Podutiku.

»Podutik ni daleč, in to je eden od razlogov, da smo začeli prav tam. No, vsekakor je bil start kar uspešen,« nam je za uvod povedala Tanja Skrbinek, pedagoški vodja na letošnjem zimovanju v Gorjah pri Bledu, kjer preživljajo počitnice na snegu.

»Letos smo pripravili dva tečaja oziroma zimovanj. Predšolski otroci in šolarji, sicer naši člani, zimujejo v Gorjah, mladinci in člani pa bodo teden dni smučanja preživeli v Italiji. Zimovanje v Gorjah je v režiji našega društva, medtem ko je smučanje v tujini organizirano preko ene naših potovalnih agencij.

Naš osnovni namen je predvsem nekako podaljšati telesno vzgojo na vse leto – torej tudi na čas počitnic: zimskih, pa tudi poletnih. Letos imamo v Gorjah 96 otrok, za katere skrbi 11 vodnikov, 2 pripravnik in jaz kot pedagoški vodja.

»Kako da ste se odločili zimovati prav v Gorjah, ko pa ste prejšnja organizirali v Podutiku, ki so mu sledila zimovanja na Rakitni in na Travnici gori, lani pa ste izbrali Gozd Martuljek?«

»Tudi letos smo želeli v Martuljek, pa smo naleteli na cel kup težav. Celotno področje Gorenjske, vse do Bohinjskega kota, je popolnoma zasedeno. Z veliko truda smo vendarle zdaj tu, v Gorjah.«

Seveda ima vsako organizirano preživljanje počitnic nek določen »hišni red«, ki se ga je treba bolj ali manj strogo držati, ker brez tega pač ne

gre. Takole gre ta stvar v domu v Gorjah: ob 7 uri je vstajanje, ob 8. uri jih čaka zajtrk, nato pa smučanje.

»Nekateri berejo, se igrajo razne družabne igre, včasih pišejo domačim... Dolgčas jim gotovo ni.

Sicer pa skušava tudi midve kot vaditeljici čimbolj popestriti samo smučanje. Najini skupini združiva in organizirava tekmovanje v slalomu ali veleslalomu. Otroci se veselijo teh »tekmovanj« in komaj čakajo, da se pred drugimi postavijo s svojim znanjem smučanja!« sta povedali vaditeljici Irena in Urša. Poleg deklet so seveda vaditelji in vodje skupin tudi fantje. Za smučanje imajo na voljo društveno vlečnico, toda že od 26. januarja vozi otroke društveni kombi na Zatrnik. Večerja je ob 18.30 in ob 20. uri so najmlajši – celo štiriletni so med njimi – v posteljah, medtem ko se za starejše konča dan uro kasneje.

Za otroke v domu pa seveda ne skrbijo le vaditelji in pedagoški vodja. Za nakup hrane in za manjša popravila poskrbi Leopold Šerjak, ki je letos že sedmo leto tu. »Glede dela nimam težav, saj imam že iz-

kušnje iz prejšnjega poklica; zdaj sem upokojen in mi ta sezonska zaposlitev pomeni predvsem beg iz Ljubljane. Kakšni so otroci? No, do osebja so vedno korektni, so pa nagajivi, kot pač vsi otroci.

Ljubljanski otroci pa niso edini gosti otroškega počitniškega doma v Gorjah. Predvsem poleti tu letujejo otroci iz pobratenih mest, tudi iz tujine – iz Parme, otroci naših zdomcev iz Berlina pa otroci iz Trsta, potem so tu Koprčani pa tudi iz Labina so že bili tu. Kadar ni otrok, pošljejo nekatere turistične organizacije svoje goste (Alpetour z Bleda ali pa Mladi turist). Nasploh pa je delo sezonsko. Težave? So, predvsem v zvezi z dotrajanostjo objekta. Potrebno bi bilo temeljito prenoviti dom. Predvsem sanitarije in kuhinja so največji problem.

Ko smo se oglasili tudi v kuhinji in povprašali osebje o njihovem delu, sta kuharici Kati in Tončka, obe domačinki, potožili, da ni strojev, ki bi jim olajšali delo. »Saj vidite: kuhinja ter oprema je stara, vse delo je potrebno opraviti ročno, to pa je ob približno 110 gostih kar naporna reč. Tudi osebja je premalo. Vsaj še dve kuharici oziroma pomočnici bi morali imeti. Ob ljubljajo sicer, da bodo kuhinjo posodobili, ampak ne vemo, kdaj bo to!«

Sama stavba je resnično že potrebna obnove; njen izvor sega v leto 1723! No, vsekakor upajmo, da bodo pri Zvezi prijateljev mladine v občini Ljubljana Center, ki upravlja stavbo, našli dovolj denarja za najnujnejša popravila in posodobitev.

Tekst: DORA VODOPIVEC
Foto: VITO KOMAC

Največ opravka imajo otroci pač na snegu

Mladinci iz Črne gore na obisku

Občinska konferenca ZSMS Ljubljana Center že dalj časa sodeluje z mladimi iz Bijelega Polja v Črni gori. V okviru tega sodelovanja je bila od 17. do 20. januarja v Centru delegacija črnogorskih mladincev. Gostitelji so pripravili pester program, goste pa je sprejel tudi predsednik skupščine občine Ljubljana Center Miroslav Samardžija, in se z njimi zadržal v krajšem pristrnem pogovoru. Obisk mestne konference ZSMS Ljubljana pa je prinesel nekaj konkretnih dogovorov za nadaljnje sodelovanje. Mladinci so sklenili organizirati skupno delovno brigado. Polovico brigadirjev bo izbrala naša občina, drugo polovico pa bodo sestavljali mladi iz Bijelega Polja. Brigada bo delala v Sloveniji, točen kraj in datum pa še nista znana.

Mladinci so se pogovarjali tudi o zaposlovanju mladih. Ugotovili so, da je v Bijelem Polju in okolici brez zaposlitve precej mladine s končano poklicno šolo, predvsem kovinarske smeri. Ker je znano, da v Ljubljani kovinarjev primanjkuje, bodo naši mladinci v povezavi z Zavodom za zaposlovanje skušali zagotoviti nekaj delovnih mest.

Pogovori o gospodarskem sodelovanju so se nadaljevali v Tekstil Commerc, ki že zdaj sodeluje s tekstilnim kombinatom iz Bijelega Polja, ter proučili možnosti za razširitev sodelovanja.

Gostje iz Črne gore so obiskali tudi gimnazijo Vide Janežič-Lučke, ki je pobratena z gimnazijo v Bijelem Polju. Gimnazijce zanimajo povsod več ali manj iste stvari, pri svoji šolski in izvenšolski dejavnosti se srečujejo s podobnimi težavami. Nekateri najdejo zanje boljše, drugi pa slabše rešitve. Izkušnje pa seveda velja izmenjati.

Mladinci iz Bijelega Polja so si z zanimanjem ogledali tudi prostore Ljubljanske banke, in se seznanili z delovanjem in organiziranostjo tamkajšnjih mladincev.

Med štiridnevnim bivanjem v Sloveniji so gostje obiskali še Gorenjsko. Ob slovesu so navdušeno zatrjevali, da so bili z obiskom zadovoljni in zagotovili, da sodelovanje pobratenih občinskih konferenc ZSM ne bo zamrlo. Torej lahko upamo, da se bodo dogovorjene skupne akcije iz papirnatih kmalu spremenile v dejanske.

BRANE HUČ

Čas kosila

HUMORESKA

Kdo je najbogatejši?

Upokojenec Luka je bil nepopoljšljiv optimist – veselo in zadovoljno je živel, čeprav je dobival le majhno pokojnino.

»Ali so tudi drugačne pokojnine kot majhne?« se je smeje spraševal, ko so ga znanci spraševali, kako sploh lahko živi s tako majhno vsoto denarja.

Ko se je podražil kruh in mleko, je dejal, da je tako kar prav, saj ni dobro jesti preveč močnih jedi, mleka pa se je napil kot otrok.

Podražili so elektriko in dejal je, da to ni nič hudega, saj njemu manjka le še korak do tega, da mu bo svetila večna luč.

Podražilo se je kurilno olje in drva in premog, in le smejal se je in trdil, da poštenjaka greje dober občutek, tega on ima, tisti, ki so podražili, se pa po tihem žrejo.

Povišali so stanarine in ponosno je pripovedoval okoli, da je pravzaprav bogat človek, saj si lahko privoščijo celo to, da stanuje.

Podražili so še vse ostalo – Luka pa se je smejal... Trdil je, da se bo smejal do konca.

»Smeje se poceni in celo zastoni, jok je dražji. Le pomislite, kako dragi so pogrebi,« je dejal.

Njegova večna dobra volja je šla ljudem že na živce in vprašali so ga, kako si sploh lahko privoščijo toliko dobre volje, saj vsi vedo, da je siromak, revež.

Pa se je spet nasmejal in povedal:

»Kaj bi se ne smejal, saj sem najbogatejši!«

»Najbogatejši?«

»Seveda. Vse plačam, vse podražitve prenesem! Kako bi to zmoget, če bi ne bil najbogatejši?« Čudili so se mu, on pa je, še vedno zadovoljen, povedal veliko resnico:

»Revež je vedno najbogatejši, on vedno vse plača!«

EVGEN JURIČ

NOVICE IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

● Staninvest in krajan

V ponedeljek, 9. februarja, so se na skupnem sestanku v krajevni skupnosti Ajdovščina sestali krajan, predstavniki hišnih svetov in Staninvest. Obravnavali so probleme toplovodnega omrežja. Staninvest naj bi namreč napeljal toplovodno omrežje v nekatere stavbe, toda zaradi starih razrahljanih odnosov med hišnimi sveti in to delovno organizacijo, je bilo kar malce težko najti skupni jezik. Krajan marsikdaj ne vedo ali je Staninvest tisti, ki oblikuje in narekuje program ali pa sodi to v »delokrog« samoupravne stanovanjske skupnosti.

● Bogat dnevni red

Na zboru delovnih ljudi in krajanov krajevne skupnosti Kolodvor, ki je bil 10. februarja, so razpravljali o planskih dokumentih krajevne skupnosti ter pregledali poslovanje preteklega leta. Pri pripravljanju temeljev srednjeročnega programa se je izkazala planska komisija Sveta krajevne skupnosti.

● Krčenje administracije

Na skupščini delegatov krajevne skupnosti Kolodvor, ki bo sredi februarja, bodo delegati obravnavali program dela, seznanili se bodo s spremembami, ki jih narekujejo ustavna dopolnila in s statutom krajevne skupnosti. Obravnavali pa bodo tudi zaključne račune in finančni plan. Zelo pomembno pa bo tudi obravnavanje samoupravnega sporazuma o ustanovitvi skupne delovne skupnosti za opravljanje del krajevne skupnosti v občini Center. Ta sporazum po eni strani pomeni poenotenje dela skupnih služb za vseh 12 krajevne skupnosti, po drugi pa zmanjšuje število administrativnega kadra po krajevne skupnostih.

● V krajevni skupnosti Kolodvor je kulturna komisija pripravljala program za proslavo slovenskega kulturnega praznika. Žal pa za izvedbo programa ni bilo dovolj prostovoljcev. Mar to pomeni, da delovna vnaema na kulturnem področju v KS peša?